

ΕΣΤΙΑ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΑΜΗΝΟΣ ΔΡ. 8
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 15

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠ 30

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΑΜΗΝΟΣ ΔΡ. 10
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 20

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠ 40

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΟ: 1876
Βραστούδης οντό τοῦ Πατρίου, Συλλόγου ποδού ινστρούσιον τῶν ἡλ. σπουδών,
άξιων διάτυπον λαττήσιον τὸν ίδιον: τῆς Δ'. Οἰκουμενῆς;
καὶ γράψει τὸν Πατρικού Εκτίτον τοῦ 1889.

ΕΧΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

1890—Τόμος Α', άριθ. 4.

ΕΚΔΟΤΑΙ Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΙ Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

'Αθηνηνοὶ 28 Ιανουαρίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: (Ἐν τῷ φύλλῳ) ΜΗΤΡΥΙΑ διήγημα ύπὸ Γρηγορίου Ξενοπούλου — ΟΥΡΑΝΙΑ ύπὸ Κ. Φλαμμαζίου. — ΕΙΣ ΑΕΡΟΛΙΘΟΝ ποιήμα ύπὸ Αριστού. Προθελεγίου. — ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΣΤΑΝΔΕΥ. — ΟΣΙΑ ΜΑΡΙΑ. — ΦΩΣ ποιήμα ύπὸ Δ. Ι. Μαργάρη. ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: *'Αγάλεκτα, Χρονικά, Εἰκόνες, Μία συμβούλη καθ' ἔθδομάδα, Τρεῖς γρῦμαι καθ' ἔθδομάδα, Εδῶ κ' ἐκεῖ.* — (Ἐν τῷ παραπτήματι) ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΕΙΔΗΣΕΙΣ. — ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ. — ΑΠΟΓΡΑΦΙΚΑ. — ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ. — ΝΕΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ. — ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ. — ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ. — ΠΑΙΓΝΙΑ.

ΕΙΚΟΝΕΣ: Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΡΩΜΟΥΝΙΑΣ. — ΒΟΗΜΗ ΚΟΡΗ ύπὸ Εὐγενίου φὸν Βλάσα. — ΜΟΣΧΙΟΙ ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΙ. — ΔΥΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ

Πλήρης ήμεων ἀπέθανεν ἐνταῦθα τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ὁ καθηγητὴς τῆς φυσικῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημιῳ Δημητρίῳ Στροδύμτῳ. Γεννηθεὶς τῷ 1806 ἐν Κουκουλίῳ, καμοπόλει τοῦ Ζαχαρίου, ἐδιδάχθη τὰ ἔγκυλα μαθήματα ἐν τῇ σχολῇ τῶν Ἰωαννίνων, πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τῶν σπουδῶν τοῦ ἐφότητον εἰς τὴν Ἐκκρύψη Ἰόνιον Ἀκαδημίαν καὶ εἴτε μετένθει εἰς Γενεύην καὶ εἰς Παρισίους πρὸς τελειότερον αὐτοῦ κακαρισμὸν ἐν ταῖς φυσικαῖς ἐπιστήμαις. Ἐπανελθὼν εἰς Ἑλλάδα ἐν ἑταὶ 1838 διώρισθη καθηγητὴς τῆς ὑδραυλικῆς μηχανικῆς, τῆς ὁδοποίας καὶ τῆς φυσικῆς ἐν τῇ Στρατιωτικῇ σχολῇ ὣν Εὐελπίδων, ὅπου ἐδίδαξεν ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρα ἔτη. Τῷ 1839 διώρισθη ὑψηλῆτης τῆς φυσικῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημιῳ, καὶ μετὰ βραχὺν χρόνον καθηγητὴς ἐν αὐτῷ, διετέλεσε δὲ ἐν τῇ θέσει ταύτῃ διδάσκων μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ. Διώρισθης δὲ τὸ Πανεπιστήμιον ἐκλεχθεὶς Πρύτανις κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1858 - 59. Πλὴν τῆς ἀκαδημαικῆς διδασκαλίας του, ὁ Στροδύμπης συνετέλεσεν εἰς τὴν προσαγωγὴν τῆς ἐπιστήμης παρ' ἥμεν διὰ τῆς ἐκδόσεως ἐπιστημονικῶν τινῶν πραγματειῶν δημοσιευθεῖσῶν ἐν τῷ Εὐρωπαϊκῷ ἐφαριστῆρι ἐν τῇ Παρισίᾳ, ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ καὶ ἐν τῇ Εστίᾳ Τινάς τούτων ἔξεδωκεν εἰς τόμον ύπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *'Επιστημονικά παράδοξα'* (Ἄθ. 1864). Ἐδημοσιεύεσθαι δὲ καὶ γαλλιστὶ μονογραφίας τινάς καὶ ἀνακοινώσεις ἐν τῷ περιοδικῷ *Gosmos* καὶ ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τῆς ἐν Παρισίοις *Ακαδημίας* τῶν Ἐπιστημῶν *"Πρᾶσε"* δὲ καὶ πραγματείαν τινὰ περὶ ἔκπαιδεύσεως (Τὸ μέλλον ἢ περὶ ἀνατροφῆς καὶ παιδεύσεως). Αθήνα. 1855) ἥτις παρέσχε τὸ ἐνδότιμον εἰς πολλὰς συζητήσεις.

— Εὑρέθη κατ' αὐτὰς ἐν κτήματι παρὰ τὰς Πάτρας ἀρχαῖος τάφος ἔχων μῆκος 2 περίπου μέτρων, πλάτος 0,90 καὶ ὕψος 1,30. Οἱ σαρκοφάγοι ἔξαρχεις εύρισκεται τῷ δῆμῳ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδίκου. Ή κυρία πρόσωψις τοῦ τάφου παριστᾶ ἐν ἀναγλύφῳ περιθαλλομένῳ διὰ πλαισίου κυνήγιον συάργων, ἀποτελούμενον ἐξ ὄμιλου ὀκτὼ ἀνδρῶν διηρημένων εἰς δύο δυμάδας, πάντων δὲ ἀγενείων. Πλὴν ἐνός ούτος, ὅπτιος κείμενος, προσφύει διὰ τοῦ

ἀριστεροῦ ποδὸς τὰ χεῖλη τοῦ διωκομένου ζωού προσπαθῶν ν' ἀποθήσῃ τὴν ὄρμην αὐτοῦ. Οἱ λοιποὶ ἀσχολοῦνται ν' ἀποκτείνωσι τὸ ζῶον διὰ πελέκεων, διὰ τόξων καὶ λόγγης. Μαχέσθεν φαίνεται ἔτερος σύαργος βαίνων ἀντιθέτως. Τὸ ἀνάγλυφον εἶναι ἀρίστης τέχνης καὶ λεπτοτάτης, αἱ πέρις κύτου γλυφαὶ εἶναι κεκομημέναι πλουσίων. Τοῦ ἔργου ἀνήκει εἰς ὡμακιτὴν ἐποχὴν, ὅπερ πρόδηλον καὶ ἐκ τοῦ εύρεθνος ἐν αὐτῷ σκελετοῦ, ἀλλ' εἰκάζεται τότε ἐγένετο κατ' ἀπομίλησιν ἐντεστάτου ἔργου ὃ μοισεῖδος ἐλληνικῆς τέχνης. Ἐπὶ τῶν κατὰ μῆκος πλευρῶν τοῦ τάφου ὑπάρχουσιν ἐν ἀναγλύφῳ δύο νεκροὶ ἄνδρες καὶ κύνος μεταξὺ αὐτῶν, ἀκέφαλος. Ἐπὶ τῆς πλευρᾶς ταύτης ὡς καὶ ἐκ τῆς ἀντιθέτου, παριστώντης ταῦρον ἐπὶ τῆς ῥάγεως τοῦ ὅποιου ἐπικάθηται γύψῳ κατατρώγων τὰς σάρκας αὐτοῦ ὑπάρχουσι πλαίσια. Γενικῶς τὸ εὑρημα εἶναι περιεργότατον. Ταῦτα κατὰ τὴν *'Εργημερίδα*.

— Τὴν παρελθοῦσαν ἐδόμενά ἐγενετο ἔναρξις τῶν συνεδριάσεων τῆς ἐνταῦθα ἀρχαιολογικῆς ἀμερικανικῆς σχολῆς ἐπὶ παρουσία πολλῶν ἀλλοδαπῶν καὶ ἐλλήνων ἀρχαιολόγων καὶ πολλῶν ἐκ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος. Τὴν συνεδρίασιν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των, παραμείναντες μέχρι τέλους, διάδοχος μετὰ τῆς ἡγεμονίδος Σοφίας. *"Ο διευθυντὴς τῆς σχολῆς κ. Βάλσταιν διὰ λόγου διώρων διαρκέσαντος ανέπτυξε τὰ κατὰ τὰ ἐν Μαντινείᾳ εὑρέθεντα πρὸ δύο ἐτῶν περίφημα ἀνάγλυφα τὰ παριστῶντα τὴν περὶ μουσικῆς ἔριν τοῦ Ἀπόλλωνος πρὸ τοῦ Μαρσύαν. Διὰ αἰσθητικῆς δὲ ἀναλύσεως καὶ παραβολῆς τῶν ἀναγλύφων τούτων πρὸ ἐτερα ἔργα τῆς ἀρχαίας τέχνης, ὑπέστηρεν ὅτι ταῦτα εἴναι τὰ ὑπὸ τοῦ Παυσανίου μνημανουέμενα ὀνόγλυφα, ἔργα τοῦ Πραξιτέλους. Τέλος ὡμίλησε περὶ τινῶν ἀναγλύφων εὑρεθέντων ἐν Θεσσαλίᾳ, δι' ὧν κρατύνονται, ὡς εἶπεν, αἱ τοῦ Brunn θεωρίαι: περὶ ιδίου τρόπου πλαστικῆς σχολῆς ἀκμαζούσης ἐν τῇ βορείᾳ Ἐλλάδι,*

— *'Απεβίωσεν ἐν Κωνσταντινούπολει ὁ Εδαγγελῆς Μισαηλίδης, δι πρύτανις τῶν ἐν Τουρκίᾳ δημοσιογράφων, ἀπὸ πεντηκονταετίας ἐκδίδων τὴν *'Ανατολήν*, εφημερίδα γραφομένην κάριν τῶν ἐν Μικρᾷ Ασίᾳ ἐλλήνων εἰς γλωσσαν τουρκικήν διὰ στοιχείων ἐλληνικῶν. Οἱ Μισαηλίδης ἐγενήθη ἐν Τήνῳ, ἔνθα εἶχον μεταβῆσι γονεῖς αὐτοῦ κάριν προσκυνήσεως τῷ 1813 ἐκ Κούλων (Κολόης) τῆς Μικρᾶς Ασίας τὴν ἡμέραν τοῦ Εὐαγ-*